

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง
และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ
อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง
ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

LIRT

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าท่าลองยาง

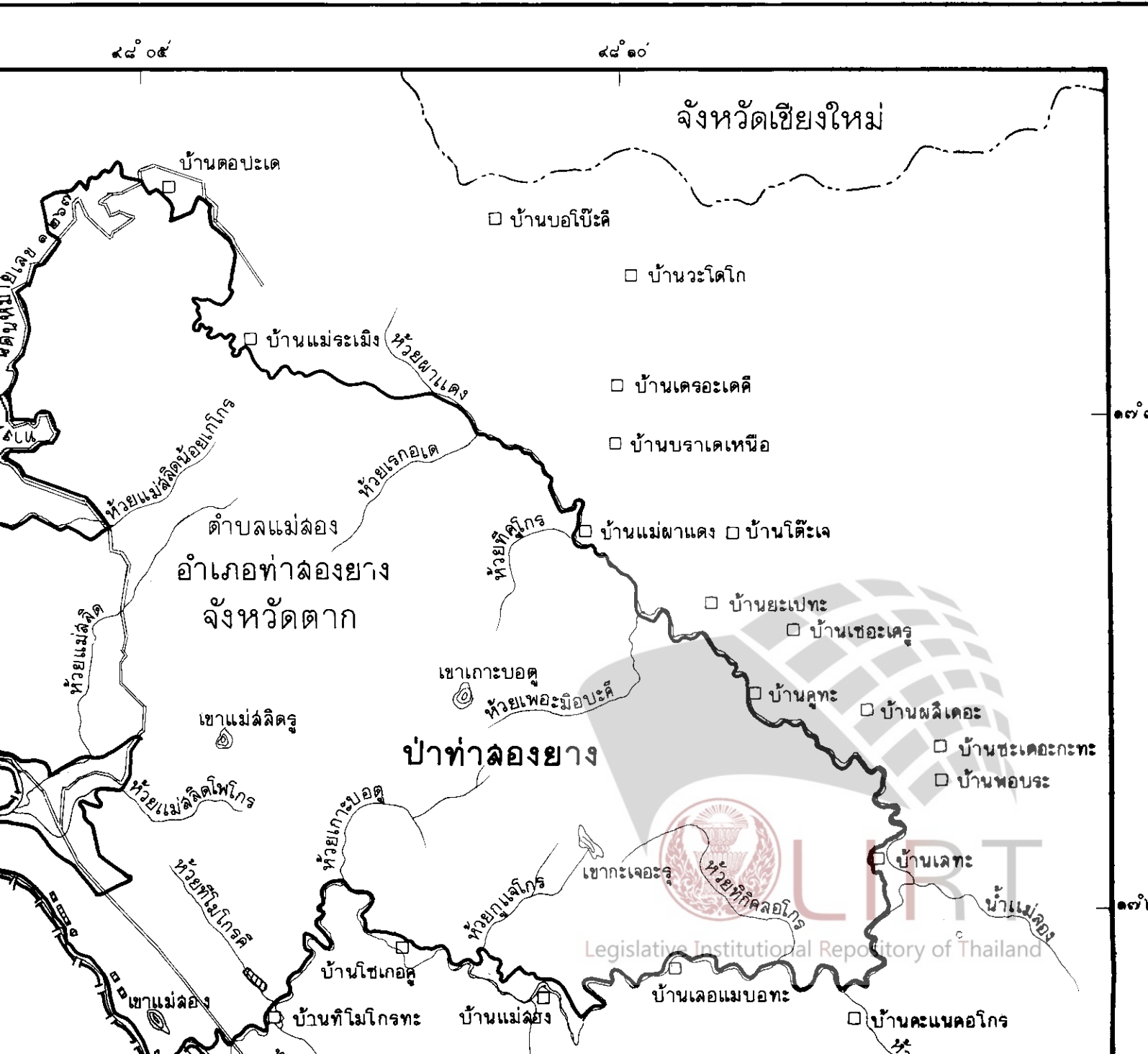
ท้องที่ตำบลแม่ฮ่อง และตำบลแม่อุลุ อำเภوتاลองยาง
จังหวัดตาก

ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๒

ขนาด ๑๘๕.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๕,๘๐๐ ไร่
มาตราส่วน ๑:๑๐๐,๐๐๐

เมตร ๑,๐๐๐ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ กิโลเมตร

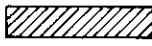

ลหภาพพม่า

๑๗° ๒๐'

๙๘° ๐๕'

๙๘° ๑๐'

เครื่องหมาย

- แนวเขตอุทยานแห่งชาติ
- บริเวณที่กั้นออกจากการเป็นอุทยานแห่งชาติ
- เขตเส้นพรมแดนตามกฎหมาย ระหว่างประเทศไทยกับลหภาพพม่า
- เขตจังหวัด
- ทางหลวง
- แม่น้ำ ห้วย
- ภูเขา
- หมู่บ้าน
- โรงเรียน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากบริเวณที่ดินป่าท่าสองยาง ในท้องที่ตำบลแม่สอง และตำบลแม่อุสุ อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก เนื้อที่ประมาณ ๑๘๕.๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๑๕,๘๐๐ ไร่ ประกอบด้วยทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและมีค่า เช่น พันธุ์ไม้ ของป่า สัตว์ป่า นานาชนิด ตลอดจนทิวทัศน์ ป่า และภูเขาที่สวยงามยิ่ง สมควรกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เพื่อสงวนไว้ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชน และเพื่ออำนวยประโยชน์อื่นแก่รัฐและประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้